

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Tos/17/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118011161
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8118011161.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Martiny Zeleňakovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18.10.2018, v trestnej veci proti odsúdenému W. J. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 3Pp/40/2018 zo dňa 21.08.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. z r u š u j e napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. por. a § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. návrh odsúdeného W. J., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom J., N. českého ľudu XXX/XX, t.č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a ústave na výkon väzby Prešov na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu úhrnného trestu odňatia slobody, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 25.04.2017 sp. zn. 2T/66/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 4.9.2017 sp. zn. 8To 70/2017 vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 415 ods. 1 Tr. por. a § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. odsúdeného menom W. J., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom J., N. českého ľudu XXX/XX podmiennečne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 25.04.2017, sp. zn. 2T/66/2015 v trvaní jedného roka. Podľa § 68 ods. 1 T. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní tri roky.

Proti tomuto uzneseniu, v zákonnej lehote podal okresný prokurátor sťažnosť, ktorú následne písomným podaním odôvodnil a vytkol okresnému súdu, že nezohľadnil zákonom vyžadovanú podmienku, že odsúdený svojim správaním preukázal polepšenie, a že sa od neho môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Sťažovateľ poukázal na skutočnosť, že odsúdený W. J. bol v minulosti opakovane odsúdený pre majetkovú trestnú činnosť a bol aj opakovane podmiennečne prepustený z výkonu trestu, pričom podmiennečné prepustenie tohto odsúdeného v roku 2010 nemalo na neho žiadúci vplyv, keďže následne bol trikrát odsúdený pre majetkovú trestnú činnosť a podľa sťažovateľa je nepochybné, že nemožno reálne od odsúdeného očakávať polepšenie, keď ani skúsenosť s výkonom trestu ho neodradila od páchania ďalšej úmyselnej trestnej činnosti. Sťažovateľ považoval správanie sa odsúdeného v tejto súvislosti za vyslovene účelové a za prispôsobenie sa podmienkam vo výkone trestu, s cieľom bezproblémového priebehu výkonu trestu. Okresný prokurátor poukázal aj na to, že do dátumu hodnotenia odsúdeného W. J. ústavom na výkon trestu odňatia slobody menovaný si svojim správaním nevytvoril podmienky na uloženie žiadnej disciplinárnej odmeny. Na základe uvedeného okresný prokurátor navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Vo svojom písomnom vyjadrení k podanej sťažnosti odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorého výkon u neho končí dňa 15.12.2018 odporučil Ústav na výkon trestu odňatia slobody Prešov, pričom dodal, že sa stará o výchovu troch maloletých detí a po prepustení na slobodu sa hneď zamestná, o čom predložil potvrdenie od zamestnávateľa.

Na základe sťažnosti okresného prokurátora krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora je dôvodná.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že dňa 15.06.2018 odsúdenému uplynula polovica z uloženého trestu odňatia slobody a s odkazom na správu ÚVV a ÚVTOS Prešov mal za to, že boli splnené podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, pričom keď bol odsúdený W. J. v minulosti podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, stalo sa tak v súvislosti s odsúdením za skutok, ktorého sa dopustil ešte ako mladistvý, pričom v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia sa osvedčil. Následné podmiennečné prepustenia odsúdeného z uložených trestov odňatia slobody nasledovali až po tom, čo spáchal skutok, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody, o podmiennečné prepustenie z ktorého v prejednávanej veci žiada. Podľa okresného súdu, aj keď W. J. bol v minulosti odsúdený opakovane, je možné dať mu možnosť preukázať, že jeho pobyt vo výkone trestu odňatia slobody bol pre neho dostatočným ponaučením, ktorého následkom bude riadne vedenie života v budúcnosti.

Na rozdiel od okresného súdu, krajský súd nedospel k záveru, že by v prejednávanej veci boli splnené všetky podmienky vyžadované zákonom pre podmiennečné prepustenie odsúdeného W. J. z vykonávaného trestu odňatia slobody.

Zo spisu Okresného súdu Košice-okolie sp.zn. 2 T/66/2015 krajský súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 25.04.2017 sp. zn. 2T/66/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 04.09.2017 sp.zn. 8To/70/2017 bol W. J. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., za čo mu súd uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvanásť mesiacov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Po nariadení výkonu trestu dňa 14.11.2017 menovaný odsúdený nastúpil výkon trestu odňatia slobody dňa 15.12.2017 do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice.

Zo skráteného výpisu klienta Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov bolo zrejmé, že odsúdený odo dňa 15.12.2017 vykonáva len tento jeden trest odňatia slobody.

Vzhľadom na to, že odsúdený vykonáva trest odňatia slobody uložený mu výlučne za prečin, formálne podmienky v zmysle § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., teda vykonanie polovice uloženého trestu odňatia slobody, boli splnené uplynutím dňa 15.06.2018.

Odsúdený teda splnil formálne podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, no krajský súd dospel k záveru, že odsúdený nespĺnil podmienky materiálne. Súčasťou materiálnych podmienok pre rozhodnutie súdu o podmiennečné prepustenie v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. je totiž preukázanie, že odsúdený plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie za súčasného preukázania, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody je nutné zhodnotiť celý doterajší život odsúdeného, včítane jeho správania pred spáchaním trestného činu, správania, ktoré viedlo k jeho spáchaniu, ako aj správania vo výkone trestu odňatia slobody. Všetky tieto okolnosti je pritom nutné posudzovať v ich vzájomných súvislostiach a nie izolovane. Len tak je totiž možné spoľahlivo posúdiť, či aktuálne správanie odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu odňatia slobody nie je len vonkajším prejavom jeho prispôsobenia sa prostrediu ústavu na výkon trestu, ale je výrazom skutočných zmien jeho osobnosti odôvodňujúcich nádej, že v budúcnosti povedie riadny život.

(primerane napr. rozhodnutie uverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu pod č. 10/1963).

Z odpisu registra trestov, ktorý obsahuje 6 záznamov treba poukázať najmä na to, že rozsudkom Okresného súdu Košice I. sp.zn. 2T/56/2008 zo dňa 19.05.2009, právoplatným dňa 22.05.2009 bol W. J. odsúdený pre prečin krádeže podľa §212 ods. 2 písm. b/,c/, ods. 3 písm. b/ Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere troch mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu pre mladistvých a trest odňatia slobody vykonal dňa 08.12.2009.

Následne bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Košice I. zo dňa 27.05.2014 sp. zn. 7T/29/2014, právoplatným dňa 25.09.2014 znova za prečin krádeže, a to podľa §212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere desať mesiacov s podmiennečným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu na jeden rok, v ktorej sa ale neosvedčil a bol mu výkon trestu nariadený dňa 18.05.2016 so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Z výkonu trestu bol podmiennečne prepustený dňa 14.12.2016 s tým, že mu bola určená skúšobná doba na 12 mesiacov.

Okrem toho, po právoplatnosti hore uvedeného trestného rozkazu Okresného súdu Košice I. bol trestným rozkazom Okresného súdu Košice II. zo dňa 11.02.2015 sp.zn. 0T/24/2015, právoplatným dňa 11.02.2015 odsúdený znova za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/,ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, z výkonu ktorého bol počas plynutia hore uvedenej skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, a to dňa 25.08.2015 podmiennečne prepustený so skúšobnou dobou na dva roky, v ktorej sa osvedčil dňa 28.12.2017.

Rozsudkom Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 25.04.2017 sp.zn. 2T/66/2015 bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody, o podmiennečné prepustenie z výkonu ktorého žiada v tomto konaní. Skutočnosť, že ide o odsúdenie za skutok spáchaný dňa 12.02.2015, t.j. pred začatím plynutia vyššie uvedených skúšobných dób podmiennečných prepustení nemožno považovať za rozhodujúcu. Odsúdený ho totiž spáchal evidentne len deň po vydaní a zároveň právoplatnosti trestného rozkazu Okresného súdu Košice II. zo dňa 11.02.2015 sp.zn. 0T/24/15 a zároveň počas plynutia jednoročnej skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia uloženej mu trestným rozkazom Okresného súdu Košice 1 zo dňa 27.5.2014 sp. zn. 7T/29/2014, právoplatným dňa 25.09.2014, pričom ako osoba navyše takto konal napriek tomu, že sa v minulosti sa do rozporu s Trestným zákonom už dostal.

Z hodnotiacej správy Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov zo dňa 21.06.2018, na obsah ktorej okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne odkázal, považoval krajský súd z hľadiska skúmania skutočností nevyhnutných pre rozhodnutie a uvedených v § 66 Tr. zák. za potrebné uviesť, že hoci správanie, vystupovanie a celkové dodržiavanie interných predpisov bolo u odsúdeného na požadovanej úrovni a nebol disciplinárne potrestaný, v priebehu celého výkonu trestu nebol disciplinárne odmenený, pričom z dôvodu predchádzajúcich odsúdení a nepriaznivej finančnej situácie vyplýva z dotazníka sociálneho zlyhania menej priaznivá resocializačná prognóza so stredným rizikom sociálneho zlyhania. Ústav na výkon trestu odňatia slobody síce odporúčal podmiennečné prepustenie odsúdeného s dohľadom, po hodnotení dôkazov postupom podľa § 2 ods. 12 Tr. por. pre potreby rozhodnutia vo veci bolo však nutné, vychádzajúc z odpisu registra trestov, zohľadniť skutočnosť, že odsúdený W. J. je špeciálnym recidivistom vo vzťahu k majetkovej trestnej činnosti, a to vo vzťahu k trestnému činu krádeže za okolnosti, že napriek predchádzajúcemu podmiennečnému odsúdeniu, v živote odsúdeného, ktorý medzitým dospel, nedošlo k podstatnej zmene a odsúdený spáchal ďalšiu trestnú činnosť, a to dokonca krátko po tom, čo mu bol za iný jeho trestný čin uložený trest odňatia slobody spojený so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Odsúdený W. J. počas doterajšieho výkonu predmetného trestu odňatia slobody pritom nedosiahol žiadnu disciplinárnu odmenu, napriek tomu, že mal a má k tomu stále možnosť ju získať, čo nasvedčuje v konfrontácii s doterajším životom tohto odsúdeného tomu, že jeho aktuálne správanie sa vo výkone trestu nie je výrazom jeho skutočného polepšenia, ale je len výsledkom prispôsobenia sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody a snahy o skoršie prepustenie na slobodu. Toto zistenie výrazne znižuje realnosť očakávaní, že menovaný odsúdený v budúcnosti povedie riadny život a v záujme zabezpečenia ochrany spoločnosti sa tak do popredia dostáva represívna funkcia trestu spočívajúca v tom, že odsúdenému sa zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti len obmedzením jeho osobnej slobody vo

výkone uloženého trestu odňatia slobody. Nič na tom nemení ani prezentovaná príležitosť odsúdeného sa zamestnať.

Podľa názoru krajského súdu bola preto žiadosť menovaného odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu predmetného trestu odňatia slobody predčasná, nakoľko plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu nepreukázal dostatočné polepšenie, ani takú zmenu vo svojom správaní, ktorá by oproti jeho trestnej minulosti odôvodnila očakávanie, že už po kratšom výkone trestu odňatia slobody, než aký mu bol uložený, v budúcnosti povedie riadny život.

Krajský súd preto po preskúmaní napadnutého uznesenia, ako aj dôkazov, ktoré boli vykonané okresným súdom, dospel k záveru, že napadnuté uznesenie bolo nutné zrušiť a nahradiť ho vlastným rozhodnutím, ktorým bol návrh odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietnutý.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.